

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

PC2/86/67/ KXJ/12/BMI9-6112

Warszawa, dnia 15 maja 2012 r.

KANCELARIA SENATU Kancelaria Ogólna
16. 05. 2012
Wpl. Nr dz. <u>W/239</u>

Pan

Piotr Zientarski

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej

Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący

W związku z pismem Pana Przewodniczącego nr BPS/KU-034/93/1/12 z dnia 27 kwietnia 2012r. dotyczącym sporządzenia opinii w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne (druk senacki 93) oraz oceny skutków finansowych wejścia w życie ustawy uprzejmie przedstawiam opinię nt. ww. projektu.

Projekt Komisji Ustawodawczej Senatu RP przewiduje przeniesienie do ustawy – Prawo celne części regulacji zawartej obecnie w akcie wykonawczym, dotyczącej określenia stawki opłaty za przechowanie w depozycie urzędu celnego towaru zajętego i jednocześnie wprowadza minimalną kwotę za przechowywanie takiego towaru w wysokości równoważności 10 euro.

Z uzasadnienia ww. projektu wynika, iż jego celem jest dostosowanie systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2011 r. sygn. akt P 29/10. W ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne, w zakresie w jakim dotyczy stawki opłaty za przechowanie w depozycie organu celnego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo celne, jest niezgodny z art. 2 i art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. W uzasadnieniu ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że cyt. w *konsekwencji zajęcia towarów w celu uregulowania ich sytuacji i umieszczenia ich „przymusowo” w depozycie urzędu celnego odmiennego charakteru nabiera opłata za przechowywanie towaru Nie stanowi ona – tak jak to ma miejsce w sytuacji, gdy instytucja depozytu urzędu celnego stosowana jest na wniosek osób dokonujących obrotu towarowego z zagranicą – ekwiwalentu za określoną usługę, ale przybiera postać daniny publicznej. W opinii Projektodawcy powyższe stwierdzenie oznacza, iż Trybunał Konstytucyjny zważywszy na charakter omawianej opłaty*

uznał, że ustawodawca nie mógł upoważnić organu wykonawczego do określenia w rozporządzeniu stawek opłaty za przechowanie towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1.

Należy tymczasem zauważyć, iż Trybunał Konstytucyjny w zakresie opłaty za przechowanie towaru zajętego w depozycie urzędu celnego nie przesądził o konieczności uregulowania wszystkich elementów tej opłaty w ustawie, lecz stwierdził, że wymogiem wynikającym z zasady wyłączności ustawowej w dziedzinie prawa daninowego jest uregulowanie w ustawie istotnych elementów konstrukcji daniny, tj. określenie w ustawie co najmniej dolnych i górnych granic opłaty.

Takie rozwiązanie zostało przyjęte w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne opracowanym w Ministerstwie Finansów, który obecnie został skierowany na posiedzenie Rady Ministrów. W dodanym w art. 93 ust. 1a wprowadza się regulację określającą dolną i górną granicę opłaty za przechowywanie w depozycie urzędu celnego towarów zajętych. Zgodnie z nowym przepisem, całkowita opłata za przechowywanie w depozycie urzędu celnego towaru zajętego nie może być wyższa od wartości celnej towaru i nie może być niższa od równowartości kwoty 10 euro. Stawki opłat pobieranych przez organy celne, w tym opłaty za przechowanie towaru zajętego w depozycie urzędu celnego określone zostaną (z uwzględnieniem minimum i maksimum określonego w ustawie) w rozporządzeniu Ministra Finansów, które wydane zostanie na podstawie zmienionego (w szczególności w zakresie zawartych w nim wytycznych) upoważnienia ustawowego z art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne.

Zmiany proponowane w projekcie przedłożonym przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP i projekcie rządowym, wynikające z wykonania ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, są jedynie w pewnym zakresie zbliżone. Projekt opracowany przez Komisję Ustawodawczą Senatu budzi jednak zastrzeżenia z punktu widzenia wykonania ww. wyroku TK i ze względów redakcyjno – prawnych. Trybunał Konstytucyjny w swoim wyroku nie stwierdził, iż całość regulacji w zakresie opłaty za przechowanie towaru zajętego w depozycie (łącznie ze stawką opłaty) musi znaleźć się w akcie rangi ustawowej. W ustawie powinny być zawarte natomiast istotne elementy konstrukcji daniny, tj. co najmniej dolna i górna granica opłaty. Istotnym wydaje się również fakt, iż projekt Komisji Ustawodawczej Senatu RP nie przewiduje wprowadzenia ograniczenia w postaci maksymalnej opłaty, która może być pobrana za przechowanie w depozycie towaru zajętego. Oczywiście z woli Ustawodawcy opłata maksymalna nie musi być wprowadzona, jednak wprowadzenie takiego ograniczenia jest

rozwiązaniem właściwym. Ponadto projekt ten przenosząc część regulacji z aktu wykonawczego do ustawy nie przewiduje jednocześnie zmiany w art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne, tj. w upoważnieniu ustawowym do określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych stawek opłat pobieranych przez organ celne, w tym również stawki opłaty za przechowywanie towarów w depozycie urzędu celnego.

Mając powyższe na uwadze proponuję rozważenie możliwości odstąpienia od prac nad projektem opracowanym przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP, ze względu na zaawansowany stan prac nad projektem opracowanym w Ministerstwie Finansów, zaakceptowanym po względem legislacyjnym przez Rządowe Centrum Legislacji i skierowanym już pod obrady Rady Ministrów (w załączeniu projekt ustawy).

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż nie przewiduje się zmniejszenia przychodów budżetu Państwa z tytułu zmiany w ustawie – Prawo celne w zakresie opłaty za przechowanie w depozycie towarów zajętych do postępowania celnego. Opłaty z tego tytułu de facto nie były pobierane od czasu złożenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego, tj. od kwietnia 2010 roku. Postępowania w sprawach, w których wydane zostały wcześniej postanowienia określające ww. opłatę dotyczyły jedynie drobnych wykroczeń przemytniczych w ruchu przygranicznym i zostały przez organy celne zawieszane do czasu wydania wyroku przez Trybunał Konstytucyjny.

Załącznik: 1

Z porady
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Jacek Kapica

Projekt z dnia 07 maja 2012 r.

Ustawa
z dnia 2012 r.
o zmianie ustawy – Prawo celne

Art. 1

W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 92 w ust. 1 uchyla się pkt 3 i 4;

2) w art. 93:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku przechowywania w depozycie urzędu celnego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 całkowita opłata za to przechowywanie nie może być mniejsza niż równowartość kwoty 10 euro i nie wyższa niż wartość celna towaru.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat oraz sposób ich obliczania za:

1) przechowywanie towarów w depozycie, w tym w depozycie, o którym mowa w ust. 1a, oraz w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny, uwzględniając wartość celną tych towarów albo wartość rynkową towaru identycznego lub podobnego;

2) czynności przewidziane w przepisach prawa celnego, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając ich charakter.”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2008 r. Nr 209, poz. 1320 i Nr 215, poz. 1355, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 254, poz. 1529.

UZASADNIENIE

Potrzeba nowelizacji ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.) wynika przede wszystkim z konieczności wykonania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2011 r. sygn. akt P 29/10 (Dz. U. Nr 254, poz. 1529) w sprawie pytania prawnego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, jak również z konieczności dostosowania krajowych przepisów prawa celnego do przepisów unijnych.

W art. 1 pkt 1 projektowanej ustawy proponuje się wprowadzenie zmiany polegającej na dostosowaniu krajowych przepisów prawa celnego dotyczących poboru przez organy celne opłat z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz towarów do art. 30 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz. Urz. UE L 145 z 4.06.2008 r. str. 1). Przepis ten na podstawie art. 188 ust. 3 ww. rozporządzenia stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r. Art. 30 rozporządzenia nr 450/2008, zatytułowany „Opłaty i koszty”, określa generalną zasadę, zgodnie z którą organy celne nie mogą pobierać opłat z tytułu przeprowadzania kontroli celnych lub innych form stosowania przepisów prawa celnego, jeżeli odbywa się to w godzinach pracy właściwych urzędów celnych. Wyjątki od tej zasady mogą dotyczyć przypadków świadczenia określonych usług.

W art. 92 ust. 1 ustawy – Prawo celne przewidziany jest pobór przez organ celny opłat z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz towarów za świadczone usługi (art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2), jak również za czynności badania i analizy towaru przeprowadzane przez organy celne w ramach wykonywania kontroli celnej w odniesieniu do towarów pozostających pod dozorem celnym (art. 92 ust. 1 pkt 3 i 4), które to czynności w świetle ww. przepisu Zmodernizowanego Kodeksu Celnego powinny być wykonywane w godzinach pracy urzędu celnego bezpłatnie. W związku z powyższym, proponuje się w art. 92 ust. 1 uchylenie pkt 3 i 4 i tym samym zniesienie opłat za czynności badania i analizy towaru przeprowadzane przez organy celne, w ramach wykonywania kontroli celnej. Przedmiotowa zmiana spowoduje zmniejszenie kosztów ponoszonych przez podmioty dokonujące obrotu towarowego z krajami trzecimi, w niektórych sytuacjach, wynikających z nieprawidłowości przy zgłaszaniu towarów.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 2 projektowanej ustawy spowodowana jest koniecznością wykonania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2011 r. sygn. akt: P 29/10. W ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne, w zakresie w jakim dotyczy stawki opłaty za przechowanie w depozycie organu celnego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo celne, jest niezgodny z art. 2 i art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Przepis art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne w ww. zakresie traci moc obowiązującą z upływem 12 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, tj. z dniem 25 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że w przypadku zajęcia towarów w celu uregulowania ich sytuacji i umieszczenia ich „przymusowo” w depozycie urzędu celnego opłata za przechowywanie towaru nabiera odmiennego charakteru. Nie stanowi ona – tak jak to ma miejsce w sytuacji, gdy instytucja depozytu urzędu celnego stosowana jest na wniosek osób dokonujących obrotu towarowego z zagranicą – ekwiwalentu za określoną usługę, ale przybiera postać daniny publicznej. W przypadku powyższej opłaty wymogiem wynikającym z zasady wyłączności ustawowej w dziedzinie prawa daninowego jest zatem uregulowanie w ustawie istotnych elementów konstrukcji daniny – w wypadku danin publicznych o charakterze niepodatkowym, określenie w ustawie co najmniej dolnych i górnych granic opłaty.

W wykonaniu ww. orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, w art. 1 pkt 2 projektowanej ustawy proponuje się w art. 93 ustawy – Prawo celne dodanie nowego ust. 1a oraz nadanie nowego brzmienia ust. 2.

W dodanym w art. 93 ust. 1a wprowadza się regulację określającą dolną i górną granicę opłaty za przechowywanie w depozycie urzędu celnego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo celne. Zgodnie z dodanym przepisem, całkowita opłata za przechowywanie w depozycie urzędu celnego towaru zajętego na podstawie art. 30 ust. 1 nie może być wyższa od wartości celnej towaru i nie może być niższa od równowartości kwoty 10 euro.

Przepis art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne, stanowiący upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, stawek opłat pobieranych przez organy celne, w obowiązującym brzmieniu zawiera wytyczną, w świetle której minister właściwy do spraw finansów publicznych określając stawki opłat, uwzględni charakter czynności, za które opłaty te są pobierane. Pomimo, iż treść dotychczasowej wytycznej nie została zakwestionowana przez Trybunał Konstytucyjny, w zmienionym przepisie art. 93 ust. 2 proponuje się jej doprecyzowanie oraz uzupełnienie o

przepis, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych określając, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty za przechowywanie towaru w depozycie lub w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny uwzględni wartość celną towarów lub wartość rynkową towaru przechowywanego w depozycie lub w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny, ustalaną na podstawie wartości rynkowej towaru identycznego lub podobnego. Określając natomiast stawkę opłaty za czynności przewidziane w przepisach prawa celnego wykonywane na wniosek osoby zainteresowanej, w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni charakter tej czynności.

W przypadku przechowywania towaru w depozycie urzędu celnego przewiduje się, iż w rozporządzeniu wydanym na podstawie proponowanego art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne stawka opłaty określona zostanie, tak jak w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne, w formule procentowej z odniesieniem się, w przypadku towarów o statusie niewspólnotowym do wartości celnej towaru, a przypadku towarów o statusie wspólnotowym do jego wartości rynkowej (5% wartości celnej lub wartości rynkowej towaru za każdy rozpoczęty miesiąc). Stawka ta będzie miała zastosowanie do wszystkich towarów przechowywanych w depozycie urzędu celnego, z tym że w przypadku towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo celne (którymi mogą być jedynie towary o statusie niewspólnotowym), gdy kwota opłaty obliczona za cały okres przechowywania przekroczy wartość celną towaru, organ celny pobierze opłatę ryczałtową równą wartości celnej towaru. Czas przechowywania w depozycie towarów zajętych do postępowania celnego w praktyce nie przekracza 3-4 miesięcy i tym samym całkowita opłata za przechowywanie takiego towaru nie powinna być wyższa niż 20% wartości celnej towaru. Pobór opłaty w maksymalnej wysokości stanowiącej równowartość wartości celnej towaru dotyczyć będzie jedynie szczególnych i sporadycznych spraw, w których okres przechowywania towarów będzie dłuższy niż 20 miesięcy.

Określenie dolnej granicy opłaty za przechowywanie w depozycie urzędu celnego towaru zajętego w wysokości równowartości kwoty 10 euro (za cały okres przechowania) ma na celu zapewnienie pokrycia przynajmniej w części kosztów przechowywania towarów zajętych o małej wartości celnej (w praktyce poniżej 200 zł), ale o dużej masie i gabarytach. Kwota 10 euro jest najniższą z możliwych do ustalenia ze względu na zastrzeżenie zawarte w przepisach art. 55 pkt 1 i art. 93a ust. 3 ustawy – Prawo celne, iż nie pobiera się kwot niższych od 10

euro. W przypadku towarów o małej wartości celnej (dla przykładu 200 zł), opłata obliczona zgodnie z formułą procentową (5% wartości celnej towaru) za okres 4 miesięcy przechowywania wynosiłaby 40 zł i jak wyżej wskazano, nie mogłaby być pobrana. Z ww. względów dla uniknięcia takich sytuacji proponuje się ustalenie ryczałtowej opłaty o równowartości kwoty 10 euro za cały okres przechowywania towaru.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Podczas prac związanych z przygotowaniem ustawy nie wystąpiły przypadki zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami na projektem ustawy, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa.

Przedmiotowy projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Nowelizacja oddziaływać będzie na podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu towarowego z państwami trzecimi oraz na organy celne.

II. Zakres konsultacji społecznych

Projekt ustawy był konsultowany z Radą Konsultacyjną Służby Celnej, Krajową Izbą Gospodarczą, Polską Izbą Spedycji i Logistyki, Polską Izbą Cła, Logistyki i Spedycji, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan i Business Centre Club.

Na etapie konsultacji nie zgłoszono żadnych uwag do treści przepisów zawartych w projekcie.

III. Zakres oceny skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Zmiany proponowane w pkt 1 projektu ustawy, tj. uchylenie podstaw prawnych do poboru opłat z

tytułu przeprowadzonych badań i analiz towarów dokonywanych w ramach prowadzonych kontroli celnych de facto nie spowodują uszczuplenia dochodów budżetu państwa w stosunku do dochodów z 2011 r. Z uwagi bowiem na niezgodność art. 92 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy – Prawo celne z przepisem unijnym, krajowy przepis prawa celnego nie był stosowany i organy celne od stycznia 2011 r. ww. opłat nie pobierały.

Nie przewiduje się również zmniejszenia przychodów budżetu Państwa z tytułu zmiany w zakresie opłaty za przechowanie w depozycie towarów zajętych do postępowania celnego. Opłaty z tego tytułu de facto nie były pobierane od czasu złożenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego, tj. od kwietnia 2010. Postępowania w sprawach, w których wydane zostały wcześniej postanowienia określające ww. opłatę dotyczyły jedynie drobnych wykroczeń przemytniczych w ruchu przygranicznym i zostały przez organy celne zawieszane do czasu wydania wyroku przez Trybunał Konstytucyjny.

2. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Ustawa nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

IV. Źródła finansowania

Wejście w życie niniejszej ustawy nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.

Pracownik właściwy w sprawie projektu:

*Jolanta Wyczółkowska
starszy ekspert Służby Celnej
Departament Polityki Celnej
tel. (22) 694-3744
email: Jolanta.Wyczolkowska@mofnet.gov.pl*

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2012 r.

w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne

Na podstawie art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje.

§ 1. Rozporządzenie określa stawki opłat za:

- 1) przechowywanie towarów w depozycie lub w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny;
- 2) wykonywanie, na wniosek osoby zainteresowanej, czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego.

§ 2. 1. Za przechowywanie towarów niewspólnotowych w depozycie pobiera się opłatę w wysokości 5 % ich wartości celnej – za każdy rozpoczęty miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy kwota opłaty za przechowywanie w depozycie towaru zajętego na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, obliczona za cały okres przechowywania jest:

1) wyższa od wartości celnej towaru, organ celny pobiera opłatę ryczałtową równą wartości celnej towaru;

2) niższa od równowartości kwoty 10 euro, organ celny pobiera opłatę ryczałtową w wysokości równowartości kwoty 10 euro.

3. Za przechowanie towarów niewspólnotowych w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny pobiera się opłatę w wysokości 2 % wartości celnej towaru za pierwszy rozpoczęty miesiąc, a za każdy rozpoczęty następny miesiąc - w wysokości 1 % wartości celnej towaru.

4. Za przechowanie towarów wspólnotowych w depozycie lub magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny pobiera się opłatę w wysokości określonej odpowiednio w ust. 1 lub 3, z tym że podstawę ustalenia wysokości opłaty stanowi wartość rynkowa towaru identycznego lub podobnego z dnia przyjęcia towaru do depozytu lub magazynu czasowego składowania.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 273, poz. 2703, z 2008 r. Nr 209, poz. 1320 i Nr 215, poz. 1355, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 254, poz. 1529.

§ 3. W wypadku przekazania innej osobie towaru do przechowania pod dozorem celnym, o którym mowa w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r.- Prawo celne, pobiera się opłatę w wysokości równowartości kosztów przechowania poniesionych przez tę osobę.

§ 4. Ustala się stawkę opłaty za czynności podejmowane w wyniku wykonywania na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego w wysokości 30 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy funkcjonariusza celnego, w tym za czas niezbędny na dojazd oraz za opóźnienia i przerwy w ich wykonywaniu, niezawinione przez funkcjonariusza celnego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie opłat pobieranych przez organy celne (Dz. U. Nr 87, poz. 832), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 2 ustawy z dnia...2012 r. o zmianie ustawy – Prawo celne (Dz. U..., poz...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia o zmianie ustawy – Prawo celne (Dz. U. ... poz. ...).

Ww. przepis upoważnia Ministra Finansów do określenia w drodze rozporządzenia stawek opłat, o których mowa w art. 93 ust. 1 ustawy – Prawo celne, tj. stawek opłat pobieranych przez organy celne za przechowywanie towarów w depozycie lub w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny oraz stawek płać za wykonywanie na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego.

Nowelizacja ww. przepisu delegacyjnego spowodowana była wykonaniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2011 r. sygn. akt P 29/10. W ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne, w zakresie w jakim dotyczy stawki opłaty za przechowanie w depozycie organu celnego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo celne, jest niezgodny z art. 2 i art. 92 ust. 1 Konstytucji RP.

Za niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP Trybunał Konstytucyjny uznał również przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne (Dz. U. Nr 87, poz. 832).

W uzasadnieniu ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że w przypadku zajęcia towarów w celu uregulowania ich sytuacji i umieszczenia ich „przymusowo” w depozycie urzędu celnego opłata za przechowywanie towaru nabiera odmiennego charakteru. Nie stanowi ona – tak jak to ma miejsce w sytuacji, gdy instytucja depozytu urzędu celnego stosowana jest na wniosek osób dokonujących obrotu towarowego z zagranicą – ekwiwalentu za określoną usługę, ale przybiera postać daniny publicznej. W przypadku powyższej opłaty wymogiem wynikającym z zasady wyłączności ustawowej w dziedzinie prawa daninowego jest zatem uregulowanie w ustawie istotnych elementów konstrukcji daniny – w wypadku danin publicznych o charakterze niepodatkowym, określenie w ustawie co najmniej dolnych i górnych granic opłaty.

W wykonaniu ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, ustawą z dnia 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo celne (Dz. U. ..., poz.) wprowadzona została zmiana w przepisie art. 93 ust. 2 tej ustawy. Zgodnie z nowym brzmieniem ww. przepisu minister właściwy do

spraw finansów publicznych określając, w drodze rozporządzenia, stawki opłat pobieranych przez organy celne uwzględniając wartość celną lub wartość rynkową towaru przechowywanego w depozycie lub w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny oraz charakter czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego wykonywanych na wniosek osoby zainteresowanej, w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego. W przypadku natomiast towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo celne, całkowita opłata za przechowywanie towarów w depozycie urzędu celnego nie może być wyższa od wartości celnej towaru i nie może być niższa od równowartości kwoty 10 euro. W wykonaniu ww. delegacji ustawowej, w przedłożonym projekcie rozporządzenia zaproponowano, iż przypadku przechowywania towaru w depozycie urzędu celnego stawka opłaty określona zostanie, tak jak w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne, w formule procentowej z odniesieniem się, w przypadku towarów o statusie niewspólnotowym do wartości celnej towaru, a przypadku towarów o statusie wspólnotowym do jego wartości rynkowej (5% wartości celnej lub wartości rynkowej towaru za każdy rozpoczęty miesiąc). Stawka ta będzie miała zastosowanie do wszystkich towarów przechowywanych w depozycie urzędu celnego, z tym że przypadku towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 Prawa celnego (którymi mogą być jedynie towary o statusie niewspólnotowym), gdy kwota opłaty obliczona za cały okres przechowywania przekroczy wartość celną towaru, organ celny pobierze opłatę ryczałtową równą wartości celnej towaru. Czas przechowywania w depozycie towarów zajętych do postępowania celnego w praktyce, co do zasady, nie przekracza 3-4 miesięcy i tym samym całkowita opłata za przechowywanie takiego towaru w zasadzie nie powinna być wyższa niż 20% wartości celnej towaru. Pobór opłaty w maksymalnej wysokości stanowiącej równowartość wartości celnej towaru dotyczyć będzie jedynie szczególnych i sporadycznych spraw, w których okres przechowywania towarów będzie dłuższy niż 20 miesięcy.

Określenie dolnej granicy opłaty za przechowywanie w depozycie urzędu celnego towaru zajętego w wysokości równowartości kwoty 10 euro (za cały okres przechowania) ma na celu zapewnienie pokrycia przynajmniej w części kosztów przechowywania towarów zajętych o małej wartości celnej (w praktyce poniżej 200 zł), ale np. o dużej masie i gabarytach. Kwota 10 euro jest najniższą z możliwych do ustalenia ze względu na zastrzeżenie zawarte w przepisach art. 55 pkt 1 i art. 93a ust. 3 ustawy – Prawo celne, iż nie pobiera się kwot niższych od 10 euro. W przypadku towarów o małej wartości celnej (dla przykładu 200 zł) opłata

obliczona zgodnie z formułą procentową, tj. 5% wartości celnej towaru np. za okres 4 miesiące przechowywania wynosiłaby 40 zł, i jak wyżej wskazano, nie mogłaby być pobrana. Z ww. względów dla uniknięcia takich sytuacji proponuje się ustalenie ryczałtowej opłaty o równoważności kwoty 10 euro za cały okres przechowywania towaru.

Poza ww. zmianami projektowana regulacja nie zawiera żadnych innych zmian w zakresie stawek opłat pobieranych przez organy celne w stosunku do stawek określonych w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Przedmiotowy projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziaływać będzie na podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu towarowego z państwami trzecimi oraz na organy celne.

II. Zakres konsultacji.

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym. Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie także, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Projekt ustawy będzie konsultowany także z Radą Konsultacyjną Służby Celnej, Krajową Izbą Gospodarczą, Polską Izbą Spedycji i Logistyki, Polską Izbą Cła, Logistyki i Spedycji, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan i Business Centre Club.

Uwagi do treści przepisów zawartych w projekcie wniesione w fazie konsultacji zostaną rozpatrzone w toku procesu legislacyjnego.

III. Zakres oceny skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Nie przewiduje się bowiem zmniejszenia przychodów budżetu Państwa z tytułu zmiany w zakresie opłaty za przechowanie w depozycie towarów zajętych do postępowania celnego. Opłaty z tego tytułu de facto nie były pobierane od czasu złożenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego, tj. od kwietnia 2010 r. Postępowania w sprawach, w których wydane zostały wcześniej postanowienia określające ww. opłatę dotyczyły jedynie drobnych wykroczeń przemytniczych w ruchu przygranicznym i zostały przez organy celne zawieszane do czasu wydania wyroku przez Trybunał Konstytucyjny.

2. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

IV. Źródła finansowania

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.

Pracownik właściwy w sprawie projektu:

*Jolanta Wyczółkowska
starszy ekspert Służby Celnej
Departament Polityki Celnej
tel. (22) 694-3744
email: Jolanta.Wyczolkowska@mofnet.gov.pl*